

Чаролија одрастања је њихов поклон

Магла притисла град. Чини ми се да се није ни разданило ,а већ напушта топлу постелу и умива сањиве очи несташним рукама. Колико ли ће данас њима несташлука направити? Разоружава ме осмијехом, а знам да ту технику користи и кад мени окрене леђа.

Крећемо. У нову авантуру, нови дан, сазнања , дружења , игре... Оставља ме пред вратима „отвореног вртића“ и не да ми да га пратим. Сигуран да је на сигурном и поносан на своју самосталност. Још са три године је рекао да је он васпитачин. И ја ту немам разлога за бригу. Ако успијем да промолим главу, чујем отварање врата и Гинину добродошлицу. Сад и ја знам да је на сигурном. Бескрајно сам срећна и захвална особљу ЈПУ „Радмила Недић“ у Беранама. Наша безрезервна подршка у чувању највреднијег што имамо. Знам да већина родитеља дијели ово мишљење.

Одлазимо за својим пословима и не размишљамо да ли су наша дјеца срећна, јер знамо да јесу. Оно што је њихово и што им дјетињство додјељује у виду пролазних вируса, упорних бактерија, брзо се заборави уз веселу грају другара и смишљање како забавити учитељице. Не смије ни њима да буде досадно. Зашто јести макароне у комаду кад учитељице умију тако лијепо да их исјецају? Признаћете да некад кувају боље од нас. А и воће има своју причу за коју ми не знамо. Учителица ће јабуци додијелити и очи, и уши , а поморанци уста да понешто каже. Ред је био да и нас науче како се то ради, па су нас позвали у госте. Отворили врата и срце дома у којем су наша дјеца, често, дуже него код нас...

Нижу се дани, мјесеци, одмичу године.. Чаролија траје. Одрастају дјеца, стижу нове генерације... Чини ми се да ћу за сваку Нову годину долазити у вртић да осјетим новогодишњу радост. Посматрала сам , једне године, док су правиле васпитачице украсе од стиропора. Магија је настајала пред нашим очима, док смо чекали да дјеца се спреме и крену. Осмијех је био рјечитији од било кога. На једној слици имамо Деда Мраза са плавом оловком за очи. Да нас подсети на скривање од фотаграфисања и васпитачицу која није дозволила да останемо без слике.

Ентеријер Вртића, ових дана, је посебан. Ирваси, санке, честитке... Јелка се припрема, а ту је и камин , у којем свјетlucaју лампиони, да освијетле пут Деда Мраза. Дјеца, одушевљена, дају свој допринос стварању чаролије , коју ће памтити, као и све из ових просторија. Уживају и ишчекују поклоне и оно чувено : „ХО,ХО,ХО“!

Родитељи, спремни на сарадњу, одговарају на позиве васпитача и учествују у стварању незаборава за своју дјецу. Увијек посебне , васпитачице и директорка им несебично помажу у томе .

Чаролију одрастања дарују дјеци и , увјерена сам, да ће тако увијек бити.

РОДИТЕЉКА

